

“L’Hospitalet, ciutat d’Immigració”

Text de la conferència de Joan Camós i Cabeceran a la sala d’actes
Tecla Sala el dia 24 de març de 2025

Ajuntament de L'Hospitalet

1. Marxar, arribar, viure 1-3
2. Repensar la pròpia història. 4
3. 1er cicle 5-8// 2on cicle 9-10, 3er cicle 11-13
4. Reptes 14,15
5. Notes 16

1.- L'Hospitalet, ciutat d'immigració.

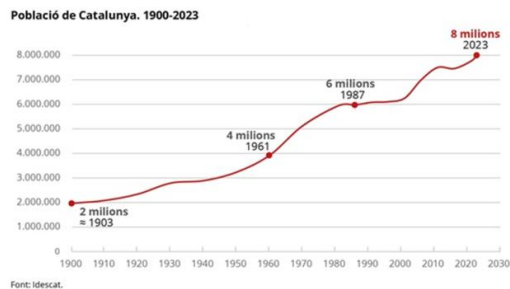
Centenari de Paco Candel ... i 60 anys: *Els altres catalans*

Ens ha agradat dir: l'H, ciutat d'acollida i el nostre símbol l'acollidora, ara hem fet un pas més, l'Hospitalet és ciutat d'immigració.

I el que dic per l'Hospitalet val per Catalunya, l'Hospitalet és paradigmàtica pel futur de Catalunya. I és des de la diversitat que hem de construir la ciutat.

Tampoc ens pensem que som un cas únic, és un fenomen comú a tot Europa. Països nòrdics...A Catalunya 3 de cada 4 habitants tenen els dos pares, o un o un dels avis nascuts fora de Catalunya, Immigració com element definitori de la nació.

DIAPPOSITIVA 2 POBLACIÓ DE CATALUNYA

1950. 3,2 milions

Catalunya ha passat de 6 a 8 milions en 25 anys, és un increment d'un 35%. L'Hospitalet ha passat de 240 a prop dels 300.000 mil, (60.000, un 25%). Vull dir, que hem de ser conscients que és tot Catalunya que està en un alt ritme d'increment de població

I d'altra banda, **la nostra mirada** (dels que estem aquí) és la de la població de la immigració dels anys 50-80 ara, molt envellida i desapareixent

REPENSSAR el que vol dir ciutat d'immigració En Jaume ... 54 relats d'immigració (fa 50 anys)

Proposo: Repensar la vida de molts i moltes de les que estem aquí i al mateix temps tenir present el que és la vida dels nouvinguts a Catalunya en aquest segle XXI. Des d'aquesta doble perspectiva permanentment. Posar-nos en la pell de l'altre amb l'avantatge de l'experiència pròpia.

Si això s'oblida, no hi ha futur, hi ha exclusió i com a màxim multiculturalisme, és a dir diversitat de guetos

Els tres llargs trajecte de la immigració:

Marxar, la decisió. La causa?, per tu, pels fills, van ser els teus pares o avis . la pobresa o , si voleu , **la manca de futur**, (podríem parlar de per què van ser expulsats de la terra?, qui ens va portar la misèria?(Brigite Vasallo. Tríptic del silenci . Parlaríem de raons, econòmiques, culturals i polítiques Anys 40 i 50 i 60la dictadura els hi feia impossible viure al poble. Tampoc parlarem del viatge, en general en tren (en molts casos la primera sortida del poble)

Arribar, per què aquí? Algú vingut abans (parent-cosí...) El primer temps, relacions endògenes, tancades sense relacionar-se amb els d'aquí), habitació rellogat, pensió, barraques, o retornats

Tothom ha patit el trauma d'aquest canvi total : aïllament, manca d'afecte, soledat i alhora voluntat de quedar-se

Hi ha ferides en aquest trasplantament del camp a la ciutat, o d'un continent a un altre, algunes d'aquestes ferides perduren tota la vida... idealització del poble

Viure aquí, enyorança, sensació d'engany, a cops amb ràbia, (el canvi del camp a la ciutat...un nou context d'explotació, de barri, de treball, de cultura

Algunes reflexions:

Les persones van trobant la seva identitat en funció de la comunitat on es viu.

Ser d'aquí, **Integrar-se**, PARAULA, que no és assimilació, ni inclusió, és **des dels uns i des dels altres**. Si no hi ha capacitat d'interacció, interrelació, intercanvi, el que molts cops en diem acollida es paternalisme i assimilació, així no hi pot haver integració, hi haurà domini, submissió, sotmetiment, inferioritat, i provocarà rebuig.

Quan s'arriba

Es troba: Un idioma del qual no en **sabien** res, una altra cultura (el català, els fills, nascuts aquí. Reivindiquem La multiidentitat personal, qui només te una única-exclusiva identitat, fàcilment , des de l'inconscient o conscientment serà excloent. Si la teva dona, companya és xilena , tu, una mica també. Tots tenim multiidentitats (*Les identitats que maten*. Assaig escrit per Amin **Maalouf** l'any 1998)

No és fàcil reconèixer un idioma diferent i comprendre les arrels històriques que expliquen determinades actituds culturals i polítiques, costums, valors,, el fet nacional català...

Necessita: casa, feina, 'estabilitat afectiva i barri, En aquest sentit ., almenys inicialment, aleshores i ara, les parròquies, centres de culte o les mesquites tenen un paper clau

Casa, papers, feina, família. No hi ha integració a la nova terra, societat, barri, si falta: la vivenda-l'habitatge, els drets civils-ciutadans, el treball, i **l'estabilitat afectiva,(reagrupament)**.

Hi ha diverses comunitats tancades a l'Hospitalet?. Hi ha Multi etnicisme a Catalunya?. Si és així No ens en sortirem. Cal recuperar "Catalunya, un sol poble :

Repensant la història. La comunitat catalana s'ha anat fent i s'ha d'anar fent, des de la trobada, la convivència entre la comunitat receptora i les diverses , múltiples, comunitats que es van trobant en el territori, formant una cultura comuna, en diem catalana, i així podrem ser : un sol poble i **aquest és el repte.**

Ho sabem : Avui , tres de cada quatre catalans som producte directe o indirecte de la immigració dels segles XX i XXI.

El mestissatge és l'element bàsic de identitat cultural de Catalunya. Catalunya s'ha fet per reproducció migratòria, l'Hospitalet, n'és una mostra evident

Avui, també, des de la **immigració intercontinental**, el patiment és semblant o pitjor al de fa més de 50 anys : Marxar, Arribar , Viure-Integrar-se ...

Afegiríem que molts són gent especialment valenta per jugar-se la vida. "La migració actual, no deixa de ser una forma de revolta contra l'opressió, contra l'organització del món: és una protesta pacífica que busca viure i topa amb la violència dels estats europeus. Podeu estar segurs que: quantes més dificultats es posin, més violenta serà la vinguda des del continent africà. La fam no té fronteres

Les mateixes pors i dolors de dol que hem comentat, afegiu, més policies, més retorns, més morts, *mare mortum...* de la mediterranea

i si arriben:

dificultats idiomàtiques, en molts casos, han d'aprendre dos idiomes nous: castellà i català... i reconèixer l'existència de "Catalunya com a fet cultural i nacional"

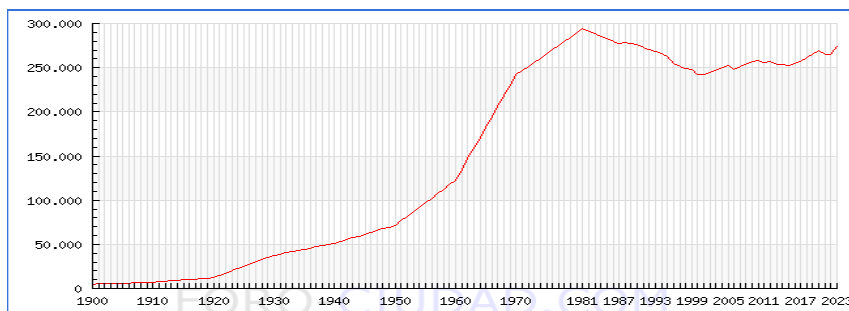
En tots els casos, superat l'empadronament, (dret de tothom visqui on visqui i l'obligació de tot ajuntament)... haurà de passar almenys tres anys sense dret al treball ni a la residència, és el que en diuen: sense papers, (tres anys només amb dret a la sanitat i ensenyament pels fills(de què viuen aquests tres anys?,

Com s'explica el rebuig? Per una concepció d'un nacionalisme exclouent, d'aquells que donen carnets de catalanitat o per por a la diferència. Estàvem còmodament instal·lats i ens han canviat la imatge de les ciutats . Ara no reconeixem la llengua, costums olors ... dels vinguts de fora

Vull dir, que hi ha reaccions espontànies, comprensibles, però que no ens faran avançar cap a una societat més amable si no es posen els mitjans per aconseguir millorar tots els aspectes vitals, escola, sanitat, transports, habitatge, densitat de població, amabilitat de l'espai...

2. Repensar la pròpia història, algunes dades sobre l'Hospitalet

DIAPPOSITIVA 3 evolució POBLACIÓ DE L'HOSPITALET

COMENTAR...

Recordeu la clàssica definició de Jaume Vicens Vives, on definia Catalunya com: *Catalunya terra de pas*, i al llarg del segle XX l'hem anat canviant per *Catalunya lloc d'arribada*, després *Catalunya terra d'acollida*. Una afirmació més discutible quan analitzem si ha estat terra d'acollida, -com ens agrada dir-, sense entrar-hi, però, almenys recordar el desaparegut Pavelló de les Missions de Montjuïc. transformat, des del 1939, en una extensió més de la presó Model on anaven a parar els immigrants que arribaven a Barcelona sense casa ni feina, "il·legals" "sense papers" arribats des de la resta de la península, així com els retornats, les repatriacions cap al lloc d'origen, que ja s'havien produït en temps de la II República, i evidentment sota el franquisme - entre 1952 i 1957, des del Pavelló de les Missions van ser evacuades unes 15.000 persones¹ i el barraquisme, Montjuïc-Can Valero, Casa Antúnez, Camp de la Bota, i a l'Hospitalet ..estès per tota la ciutat, coves- refugi als desnivells de Sanfeliu, barraques a tocar de les vies del tren Can Pi, la Bomba, o les rieres, barrancs com el del cementiri, i , a Riera Blanca. Així era fins els anys setantes

DIAPPOSITIVA 4 NATURALES DE LA POBLACIÓ 1900-2024

Naturalesa de la població de Catalunya. Idescat

	Catalunya	Resta E	Estranger	L'Hospitalet
1900	96%	4%		
1930	80%	19,7%		44%
1970	63%	37%		70%
2011	63,5%	+19	17,5%	
2024	61%	+14%	25%	30%

comentar

.

¹ Imma Boj i Jaume Vallès: El pavelló de les missions. la repressió de la immigració- L' Avenç 298. 2005

2.1 PRIMER CICLE. EL REBUIG: ELS MURCIANOS

La transformació de la ciutat que passà de petit poble a suburbi de la macrocefàlica Barcelona.² Passant de de 4.948 habitants l'any 1900, a 37.650 l'any 1930

L'Exposició de Montjuïc de l'any 29, les obres del metro i el propi procés de creixement industrial de la ciutat, tot plegat donà lloc al primer cinturó industrial on anà aquesta primera immigració, sent i l'Hospitalet porta de Barcelona. Inicialment, per proximitat, foren els aragonesos i valencians els primers a arribar, immediatament els seguiren murcians i els almeriencs, (on es donaven les taxes més altes de natalitat) tots ells, coneguts genèricament com "els murcians".

Moltes foren les veus que s'alçaren reclamant a la Generalitat que intervingués ja que, segons deien, per primer cop es tractava de gent "murcianos" amb concepcions morals, antropològiques, lingüístiques i culturals que res tenien a veure amb els catalans.

Els obrers immigrants esdevingueren el boc expiatori de la conflictivitat social, als anomenats "murcianos" se'ls farà responsables de tots els mals, identificant "murciano" amb delinqüent.

La primera constatació que cal fer és que l'arribada sorprengué als dirigents polítics i és fàcil comprendre que la població autòctona visqué aquesta primera immigració, amb la sensació d'una veritable invasió. Per primera vegada es tractava d'una immigració que implicava conflictes per les diferències idiomàtiques i culturals fins aleshores desconegudes a Catalunya.

Situats a l'any 1930, la població nascuda **fora de Catalunya** representava a l'Hospitalet el 44,5% mentre que a tot Catalunya, era només el 19,7%, aquestes diferències ens defineixen ja l'Hospitalet com a ciutat catalana de la immigració superada percentualment per Sant Adrià i Santa Coloma de Gramanet però ocupant ja el primer lloc de Catalunya en densitat de població³

Els anomenats "murcianos" eren considerats un perill per la població autòctona. Pel conjunt de l'Hospitalet representaven el 20,2% de la població total però la seva concentració, especialment al barri de Collblanc-la Torrassa, convertí aquest barri en paradigma del fenomen.

Així dels 37.650 habitants censats a l'Hospitalet l'any 1930, 21.185 vivien a Collblanc-la Torrassa, que s'havia anat constituint a partir de l'immigració i, segons l'origen, la població es distribuïa així:

DIAPPOSITIVA 5- POBLACIÓ C-T A 1930 i a l'H

Població de Collblanc-la Torrassa segons origen a 1930 per l'Hospitalet

² En el llibre *L'Hospitalet, la història de tots nosaltres 1930-1936*. Ed..Diputació de Barcelona 1986, explico abastament els diversos condicionaments que varen intervenir en l'estructuració de la ciutat.L'anàlisi i les conseqüències per la ciutat d'aquest primer cicle immigratori el podeu veure a CAMÓS, Joan: *l'Hospitalet i la immigració. Catalanistes i anarquistes*. Quadern d'Estudi del CELH març2009

³ Podeu veure les dades concretes a CAMÓS, Joan.(1986) pag 7-11

nascuts a Catalunya	48,0 % //52%	55,4%	//44,6%
nascuts a Múrcia i Almeria	26,0%	20,2%	
a País Valencià i Aragó	19,8%	17,9%	
altres	. 6%	5,5%	
Total	21.185..56%	37.650	

(Font: elaboració a partir dels fulls d'enregistrament del padró de 1930)

COMENTARI:

Les xifres no són excessivament diferents entre el conjunt de la ciutat i La Torrassa. I, a mesura que ens allunyem del centre tradicional de la ciutat les dades d'immigració augmenten, així per l'Hospitalet Centre la immigració de Múrcia i Almeria només representava el 7,9% t. Per Collblanc la Torrassa els “murcianos” el 26 %.. Collblanc-la Torrassa, representaven el 56,% de tota la població

((Collbalc-La Torrassa estava ja estigmatitzada per aquesta forta immigració. En una carta dirigida a l'alcalde, a octubre de 1931, signada per Cambra de la Propietat i els diversos gremis de la ciutat, podem llegir:

En la ciudad de Hospitalet puede decirse que existen dos clases de ciudadanos, unos nacidos en ella y que habitan en su mayoría en el centro de Hospitalet (...) y otro contingente de población de mas de 20.000 habitantes que radican en Collblanc-Torrassa y que en su mayoría no son naturales de esta ciudad y casi podría decirse ni ciudadanos...⁴))

La Torrassa es convertí el centre d'aquest rebuig quan es publicaren un seguit d'articles a la revista Mirador sota el títol *Múrcia exportadora d'homes*⁵.viatge en el transmiserà

Que fàcil és dir falsetats, avui en diem fake news , fent afirmacions per desconeixement o mala fe, com: (*La Torrassa*), *viu sota un règim d'amor lliure*” . Una visió tradicional-conservadora impedia entendre que la gent senzilla a Andalusia i Murcia, per evitar haver de pagar el casament, se'n anaven del poble uns dies i quan tornaven eren reconeguts com a casats i més., Es **parlava** dels murcians com : incultes, tribu inferior, degenerats, salvatges, retardats, moralment abominables , gent amb una indisciplina general, raça primitiva que vivien en l'estat de la naturalesa, causa de tots els mals, portadors de malalties i delinqüència, (**incomprensió, desconeixement , mala fe, ramadà, menjar**)

Aquesta visió sobre la Torrassa es correspon amb una determinada percepció sobre la immigració amb afirmacions com:

DIPOSITIVA 6

“(...) som l'únic país civilitzat que veu amb indiferència els perills de diversos ordres que comporten les envestides immigratòries incontrolades i contempla amb expressió

⁴ El text es troba a Correspondència del secretari 1931AMIHAH.

⁵ Van ser nou articles entre el 8 de desembre de 1932 i el 2 de Febrer de 1933. Aquests articles van ser recopilats amb el títol *Viatge en transmiseria* i editats per La Campana 1994

d'esquizofrènic, com cada dia minven les peculiars característiques racials, econòmiques, socials, morals, etc.” (pag. 84. Sentís 1994).

Darrera aquesta visió hi ha una postura raciòlogica – pròpia de l'època- mostra d'un catalanisme identitari, essencialista, on l'immigració és el perill permanent per perdre la identitat, un catalanisme excloent, amb una incomprensió absoluta del que avui anomenem interculturalitat.

...(coses semblants també avui les sentim: immigrant igual a delinqüent i immigrant anticatalà.

La tesi era que els murcians acabarien amb Catalunya, castellanitzant-la definitivament, i és fàcil entendre tant la resposta de la casa de Múrcia que organitzà un míting a la Torrassa, com els articles que aparegueren a la premsa catalana en contra de la immigració.

Les reaccions a la premsa foren immediates. ⁶La Torrassa, la immigració i el murcians foren centre del debat, amb titulars com: *És que Catalunya no té fronteres?* o *Hostes vingueren que de casa ens traqueren*

.En resum, El nucli d'Hospitalet Centre, comparativament petit, es sentí envaït pels nousvinguts. De fet, des de l'Ajuntament es plantejà cedir el barri de Collblanc- la Torrassa a Barcelona i els funcionaris municipals eren castigats portant-los a Collblanc- la Torrassa.

Al mateix temps, com a reacció, sorgí un nucli lerruxista ” i també un ampli sector anarquista xocant amb un cert catalanisme de l'Hospitalet Centre. Si a l'inici la identificació era immigrant igual a delinqüent, amb les exageracions i deformacions, la identificació fou: immigrant igual a anticatalà

DIAPPOSITIVA 7 *Llibertat* del 20 de desembre de 1933, sota el títol *La Venjança catalana*, entre altres coses deien:

Fins a quan ...permetrem aquesta allau invasora que infecta Catalunya i que és un focus virulent ací, a Collblanc i Torrassa?(...)

...ja és hora de fer comprendre a tothom que els catalans no necessitem de les idees de qualsevol cap calent pervingut de terres depauperades, de terres miserables, que la seva ganduleria no li permet de cultivar. Hem estat massa tolerants vers aquesta gent, els hem deixat arrelar dins de casa nostra i avui ja veiem com de tant en tant prenen com a camp d'acció la nostra Catalunya(...)

Aquelles interpretacions del catalanisme ètnic donaren lloc a concepcions nacionalistes excloents influenciades lògicament per l'ambientació feixistitzant que dominava Europa

I aquesta visió es va mantenir com a dominant, almenys fins “els altres catalans “ de P.Candel (fa 60 anys) Podríem citar alguns respectables catalanistes com, Manuel

⁶ Vegeu Josep TERMES: *La immigració a Catalunya i altres estudis*..pag. 152-154 E. Empúries. 1984 i també de Josep TERMES i Jordi CASASSAS: *El futur del catalanisme* pàg. 113 i seg. Proa 1997. CAMÓS Joan©1986). p.116-126.

Cruells, o Heribert Barrera o el mateix Pujol, en diverses ocasions, parlaren de la immigració com la principal amenaça per Catalunya⁷ ,) fàcilment caient en el catalanisme identitari

(Per molta gent, als anys trenta: Només hi havia dues opcions, **no acceptar l'arribada de nova població**, objectiu impossible o **l'assimilació**, és a dir, l'absorció dels nousvinguts o els assimilaven o destruirien la cultura **catalana**)

⁷ Heribert Barrera, per ex. a La Vanguardia 1-3-2001. *La immigració és la principal amenaça de [Catalunya](#), varem aconseguir superar les onades d'andalusos, però ara el [català](#) està en perill. A mi m'agradaria una Catalunya com la de la República: sense immigrants.*

2.2 EL SEGON CICLE IMMIGRATORI. Els xarnegos

Després de la guerra civil es reprengué el creixement demogràfic amb una immigració que a l'Hospitalet anà augmentant progressivament, així entre 1940 i 1965 es passà de 51.249 habitants fins 180.140, i els anys seixanta el ritme d'arribada era de més de 10.000 persones any. L'any 1970, en determinats barris de l'Hospitalet, els percentatges de persones nouvingudes representava més del 70% de la població (PARRAMON 2000), ⁸. Així van créixer La Florida, Pubilla Casas, Sanfeliu i Les Planes i barris nous com Bellvitge, Can Serra i també El Gornal.

DIAPPOSITIVA 8

De manera que a 1965 la distribució de la població segons el seu origen era:

<u>Naturalesa de la població a 1965 a l'Hospitalet</u>		
nascuts a Catalunya	43,0 % //57%	78.417 h.
nascuts a Andalusia	23,0%	41.378 h.
nascuts P.Valencià, Aragó.Múrcia	17,25%	31.038 h.
Resta	16,74%	29.310 h.
total	99,9 %	170.816 h

Font: Elaboració a partir de les dades del padró de 1965

, l'Hospitalet tenia l'any 1981, 295-074.

Aquest segon cicle es produeix, pràcticament tot, sota la dictadura, el franquisme, amb la prohibició permanent de l'ús públic del català, la qual cosa significà que la llengua pròpia de Catalunya era absolutament innecessària per el desenvolupament de la vida col·lectiva i en especial per tots els que vingueren a Catalunya en aquells anys.

Fins el punt que tothom recorda les declaracions d'Adolfo Suarez (ABC 25 d'agost de 1976 responent a la pregunta de si es podria estudiar el batxillerat en basc o en català, responia, :*"la pregunta es tonta.... Encuentreme, primero, unos profesores que puedan enseñar la química nuclear en vascuence o en catalán. Seamos serios..* " Després de quaranta anys de castellanització els hi semblava que el català era només un llengua d'us familiar.

Amb Paco Candel: *es català tothom que viu a Catalunya i la paraula " assimilació"* desaparegué de tots els escrits pretesament científics i tothom utilitzà, des d'aleshores la paraula "**integració**" però, el concepte ha estat deformat, així hem sentit molt sovint que els immigrants s'havien d'integrar amb els mateixos criteris assimiladors que es donaven fins aleshores. Amb expressions com: *És l'immigrant qui s'ha d'integrar a la nostra cultura*, amb una concepció de cultura estàtica. En el fons, aquest Integrar,

⁸ PARRAMON, Clara Carme.: (2000), p. 26

responia , respon, a una visió identificable amb l'integrisme-essencialista, és a dir, l'immigrant ha de ser assimilat per la cultura dels d'aquí.

No. **L'immigrant ha d'integrar la realitat que l'envolta aportant a la cultura col·lectiva una nova percepció i expressió, de manera que hi hagi una relació dialèctica entre les parts integrants, són dues les parts que s'integren entre si. La cultura està en constant procés de transformació gràcies a les aportacions permanents de tots/totes les que formem la nova societat .** Quan diem : *qui perd els orígens perd la identitat*, Raimon-Espriu) **Els casals catalans per mantenir la identitat catalana** ho hem de dir des de les dues perspectives: des del que ha vingut i des del que hi és, des dels nouvinguts i des dels receptors, **Els casals catalans per mantenir la identitat catalana** (multiidentitats) la terra és de tots I en tot cas i si voleu la terra, l'hem de cultivar per a que sigui de tothom

Més complex és quan ens ho plantegem des del catalanisme polític, és a dir la continuïtat en la lluita pels drets "històrics" de la població de Catalunya.

Hi ha un catalanisme que enllaça amb el PSUC, de classe, popular, enfront del catalanisme conservador, essencialista. Aquells catalans que es creien de soca-rel i tractaven despectivament i denominaven **xarnegos** als nouvinguts despreciant-los i volent mantenint-se en les tradicions culturals del catalanisme, de perfil burgès clàssic-inamovible. Estàtic amb olor a resclosit-florit,

La realitat cultural i política de l'Hospitalet actual és, sobretot, resultat d'aleshores⁹, també del conjunt de Catalunya

En aquest context no era estrany el catastrofisme d'alguns filòlegs en creure que com a resultat de la immigració la llengua podia desaparèixer i segons ells no només la llengua sinó també la mateixa identitat catalana. Prediccions de catastrofisme que avui es repeteixen amb el mateix ressò que aleshores,¹⁰.

En aquell moment, la immersió lingüística des de l'escola bressol va ser un factor definitiu.. L'any 1983 s'aprovà pel Parlament de Catalunya la Llei de normalització lingüística. amb dos únics vots contraris i consagrava el català com a «*llengua pròpia de Catalunya i també de l'ensenyament en tots els nivells educatius*».

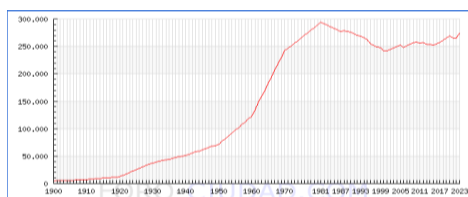
Avui caldrà veure quines mesures es prenen, aquest és un dels reptes

⁹ Vegeu Quaderns d'estudi num 16, l'Hospitalet ciutat acollidora CELH 1999

¹⁰ RAFANELL, A., ROSSICH, A., PRATS, M., *El futur de la llengua catalana*. Miscel·lània d'homenatge a Modest Prats, I-II ." *Estudi General*. Girona (ESP): 2001. STRUBELL, Miquel, *Llengua i població a Catalunya*, La Magrana, Barcelona, 1981.

2.3 TERCER PERÍODE 2000- 2025 INVISIBLES, (moros, pakis i sudacas)

DIPOSITIVA 9 evolució de la població 1900-2025

(El tercer període, l'actual, respon a la globalització, Sorprenentment, cap de les projeccions demogràfiques del moment ho havien previst.ni ara... Com tots recordem, hi ha dos sub cicles del 2000-2008(quan va esclatar la crisi per la bombolla immobiliària) i 2014 fins ara, de moment)

Al llarg dels darrers vint i cinc anys la ciutat. l'Hospitalet, ha vist canviar la fisonomia de gran part dels seus habitants, més de 125.000 vinguts d'arreu del món, Llatinoamèrica (Equador, Perú, Bolívia...també del continent asiàtic (Pakistan , India, Xina...) i d'Àfrica (Marroc, Camerun, Nigèria...),

Les raons per les quals la gent emigra són les mateixes que ja hem comentat: per millorar la seva vida i/o de la seva família.

I venen com resultat del **model econòmic**: per la demanda del mercat laboral. Avui es necessita ma d'obra no qualificada, treball domèstic i la cura de persones. A part d'expats, jubilats europeus--- i refugiats

Arriben a una societat que està més castellanitzada que la del segle passat (malgrat la dictadura) on s'han perdut les eines de catalanització Els mateixos que diuen que la immersió lingüística no ha funcionat, són els que es van carregar el finançament a l'escola. (ho podríem dir també de sanitat, ...infermeres marxant a Londres. En resum: **La precarització del sector públic**, com veiem en els transports. **S'ha emportat pel camí el prestigi del català (el català com ascensor social)**

Com hem vist: La reacció de la gent té a veure amb la velocitat amb què ha canviat el seu món, el barri, el paisatge, i això costa de pair.

El resultat és una nova diversitat, nous veïns que passen un veritable periple fins obtenir els drets de ciutadania, deu anys pels que no procedeixen de les antigues colònies, i durant els primers tres anys malvivint sense dret al treball.(la nova llei, quan s'aprovi, parla de 2 anys) Cal exigir els drets per a tota persona que vol viure al nostre país. Aquesta nova diversitat a la ciutat implica un canvi absolut en relació a les anteriors.

Ara, per primera vegada, parlem de **multiculturalitat** en una ciutat amb condicions complexes per la convivència, si no es replanteja política i urbanísticament. Diversitat cultural des d'unes 170 nacionalitats. llengües, costums, religions, que han de ser **interculturals**, si volem que l'Hospitalet sigui una ciutat integrada, culturalment, urbanísticament, políticament.

Com repetia Ryszard Kapuscinski, l'encontre amb l'altre, amb persones diferents, és des de sempre, l'experiència fonamental i universal de la nostra espècie. Le Monde Diplomatique, gener 2006 , p. 14

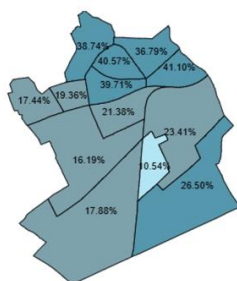
El primer que s'ha d'entendre és: que els migrants formen part de Catalunya. Som un poble d'immigrants:. Hem vist com a Catalunya les migracions són el factor endogen al sistema demogràfic català des de fa, com a mínim, més d'un segle. El racisme posa en perill el nostre futur com a poble.

I aquesta és la nostra realitat per barris

DIPOSITIVA 10

Població estrangera per per barris a febrer de 2025

Padró continu a febrer 2025
barri amb més p. estrangera: La Torrassa (41.10%)
barri amb menys p. estrangera: El Gornal (10.54%)
Percentatge Mitjà:29.38%
Estrangers total: 87.359, homes: 45.840 dones:41.510

Donada aquesta realitat demogràfica, el futur de l'Hospitalet i de Catalunya dependrà d'aquests nous catalans, La cultura catalana i en concret la llengua, dependrà d'aquesta interacció entre tothom que forma part d'aquesta nova realitat sociològica.. L'experiència ens mostra la bona disposició dels nouvinguts, (tothom que col·labora en tasques d'acollida ho pot dir) . Fa falta facilitar molts més cursos (castellà.català),(Escoles d'adults/CNL

DIAPPOSITIVA 11 i 12 \$ per continent i per països

Població estrangera a 1 gener 2024. Idescat

• Europa:	8.789	11,98%
• Àfrica:	8.465	11,53%
• Àmerica	40.878	55,70%
• Àsia	15.240	20,76%
• Total	73.394	100,00 obre una població de: 282.299= 26%

País	pop.	% país	dades de 2024 Idescat
Colúmbia	6.533	8,90	
Perú	6.242	8,50	
Marroc, el	6.126	8,35	
Hondures	5.680	7,74	
Pakistan	4.697	6,40	
Índia	4.378	5,97	
Bolívia	4.361	5,94	
Rep. Dominicana	4.030	5,49	
Xina	3.935	5,36	
Equador	3.834	5,22	

La impressió és que s'ha passat de la consciència de classe a la consciència d'identitat. (l'anunci del cotxe (, SOM DE FIAR SOM D'AQUÍ) Si ens mantenim en les multi identitats sempre exclusivistes, (per ex. dones / llatines / de color)---i cadascú viurà en la seva bombolla, competint els uns amb els altres per veure qui és més víctima.

DIAPPOSITIVA 13. Padró continu. Ajuntament 2025

Padró continu, Ajuntament de l'Hospitalet

Població a 1 de març 2025	302.521	100 %
Nascuts a Catalunya:	127.339	42,09%
Nascuts a la Resta d'Espanya:	47.287	15,63%
Nascuts a l'estranger	127.895	42,28%. 100&
Nacionalitat estrangera	88.873	29,38% 69,5%
Nacionalitat d'aquí	39.022	12 92% 30,5%

A i totals i % de la població a 2025

3. REPTES:

En resum. La immigració , ha de ser la primera qüestió d'un projecte municipal

I la primera responsabilitat correspon a l'ajuntament evitant traves a l'empadronament,

En segon lloc a les polítiques públiques, de l'Estat- Generalitat i Municipi–

Gestionar un territori amb l'altíssima densitat que tenim, 25.000h per km2, i amb una immigració que representa més del 40% de la població, implica problemàtiques noves

Polítiques públiques en relació A L'HABITATGE, situats a la porta de Barcelona, amb uns preus de lloguer inaccessibles: o l'habitatge passar a ser dret bàsic, o la gentrificació, l'expulsió dels veïns i veïnes , amb un 20% de la població de més de 65 anys, serà el que ens vindrà immediatament

A LA SANITAT ... Sanitat saturada. Cal ampliar les instal·lacions i personal – que ens venen dels anys 70...pendents del nou hospital general... l'oportunitat de can Rigal, veurem ...

Mobilitat", el transport

i especialment " respecte a la **llengua i -l'educació,**

Cal una inversió important en la ratio d'alumnes a l'aula, l'acollida d'alumnes d'idiomes diversos, l'atenció al dol , formació del professorat en educació intercultural

Atenció a les famílies , espais de trobada d'interculturalitat, d'aprenentatge de les llengües, donant respostes a les necessitats, ... l'experiència de L'escola de vida de la Florida-Les Planas , però que és el tot insuficient

Cal , cohesionar una població cada cop més diversa: implementar polítiques efectives d'integració, fomentant el diàleg intercultural i assegurant que els serveis públics estiguin realment equipats per atendre una població diversa

Potenciar i crear noves escoles dirigides a les persones adultes nouvingudes. El que es va fer als 70 ara cal reinventar-ho

En n tercer lloc, la responsabilitat, correspon als veïns i veïnes, majoritàriament també immigrants o fills d'immigrants de l'interior de Catalunya o de la resta d'Espanya i que saben el que és el dol i les dificultats de la migració,

Finalment les associacions , entitats i especialment centres culturals i biblioteques (si voleu mireu ara qui hi ha a la biblioteca)

Cal dir, que s'ha anat creant una xarxa d'acompanyament prou important a la ciutat:

Entitats d'acollida, d'acompanyament a l'Hospitalet.:

Associació Cultura Tretze 1989. Santa Eulàlia Amadeu Torner 57. Sílvia Mora és la presidenta . Rosa Mari Marín, coordinadora

Fundació Akwaba 1992, La Torrassa, carrer Llobregat 145. Daniela Vilarasau Mitjans. Presidenta de la fundació

Associació solidària La Llumeta, 2000 carrer dels Pins 37 **La Florida** (vedrunes) Presidents: Yolanda Marco y Cristina Navarro

Ass cultural Mediterrània, 2001. Al CC la Bòbila – **can Vidalet -Pubilla**

La Vinya 2008. Bellvitge-Gornal. Av. Europa 30. President de la Fundació. Kiko Segura

Escola de Vida. Carrer del Llorer 1, Karla Montenegro, Cesar Herranz 2021 a **la Florida-les Planas**

A nivell de ciutat: per exemple

Creu Roja, Riera del Canyet 47, Sanfeliu, ajuda als refugiats 2015 des de l'illa de Lesbos, president: Jesús Solares

Associació de famílies pakistaneses , president Tahir Rafi, 2010

Mujeres palante, Creu Roja 8

Fòrum interreligiós 2012 ed. El Molí, Tecla Sala. President. Josep Maria Pujol

També **el servei de mediació comunitària** des de l'ajuntament, 2006.

I més que desconec, com **Huellas de mujer** (associació de dones d'origen marroquí)

Acabo:

Al contrari del que pensem, l'augment del nivell educatiu de la població immigrada es semblant al de la població nascuda aquí

Dificultats amb les que es troben: la pobresa, l'infrahabitatge, dificultats d'aprenentatge de la llengua i educació (homologacions). Greus problemes administratius per la seva regularització, ...ILP regularització de 500.000 persones (dificultats administratives/padró () regularitzacions 5pp, 4 psoe)

A més, amb l'augment de l'extrema dreta a la UE, (pacte europeu per la migració de 2024) Polítiques migratòries d'expulsió, retallades a l'estat del benestar, la pèrdua de consciència de classe. Replegament ideològic i cultural identitari i conservador.

A l'Hospitalet hi ha més de 88.000 persones sense dreta a votar, son invisibles, i això atenta contra els drets humans i contra el futur de Catalunya FI

Notes:

LAMINE YAMAL d'exit nascut a Esplugues viu a Mataró.

MORAD, setiment de Ràbia, nascut a La Florida 1999

Borja de RIQUER. MEMÒRIA DELS CATALANS. Elements d'identitat canviant en el temps, Tradicions, els mites, les llegendes o les festes i rituals. També els llocs de memòria, els personatges, les institucions mites i desmitificacions

Llengua materna i llengua de transmissió (**Brigite Vasallo**) la condició xarrega

qui sobra, aquí, si els immigrants o els racistes que desprecien estigmatitzant a la població que no es pot defensar perquè no té ni veu ni vot. **Najat El Hachmi**

Ara La immigració convertida en gran amenaça per una extrema dreta

el discurs de la dreta espanyola comença a penetrar el sector dretà del sobiranisme català. Aliança-junts

Hi ha un problema, certament, però no és de delinqüència, és de drets i deures. **Josep Ramoneda**

És absurd plantejar-se si volem o no immigració quan tenim un mercat laboral que ho exigeix (**Blanca Garcés**)

Els fills dels immigrants no es senten catalans, això és nou? passava igual fa 50 anys

Si no hi ha una vida en comú, difícilment puc tenir un sentiment de pertinença.

Accedir a la nacionalitat, dona seguretat jurídica i no canvia els sentiments de ràbia,

Avui hi ha perspectiva de gènere de modo transversal, de la mateixa manera cal introduir la perspectiva antiracista

Mostafà Shaimi, professor de la Universitat de Girona 2023, nascut al Marroc, filòsof català